

Bymuseet i Bergen

Gamle Bergen | Rosenkrantzårnet | Håkonshallen | Bryggens Museum | Skolemuseet
Lepramuseet | Damsgård Hovedgård | Alvøen Hovedbygning | Brannmuseum

Kultur-og kirkedepartementet
postmottak@kkd.dep.no

Dato: 01/02/07

Høring – evaluering av den kulturelle skolesekken

Bymuseet i Bergen anser Den kulturelle skolesekken (DKS) som et av de viktigste kulturpolitiske tiltakene de senere årene. Målsetningen er godt oppsummert i Inst.S.nr.59 (2003-2004) (innstillingen) på følgende måte:

Den kulturelle skolesekken er ei viktig kulturpolitisk satsing, som har som sitt fremste mål å gje born i grunnskulen ein kulturell kapital og ein kulturell kompetanse som vil gjere dei betre i stand til å møte utfordringane i samfunnet. Kunnskap om og forståing for kunst og kultur er viktig og grunnleggjande kunnskap som det er viktig at born og unge får med seg.

I innstillingen er de overordnede målene satt opp på denne måten.

Målet for DKS er:

- å medverke til at elevar i grunnskulen får eit profesjonelt kulturtilbod
- å leggje til rette for at elevar i grunnskulen skal få tilgang til, gjere seg kjende med og få eit positivt forhold til kunst- og kulturuttrykk av alle slag
- å medverke til å utvikle ei heilskapleg innlemming av kunstnarlege og kulturelle uttrykk i realiseringa av skulen sine læringsmål.

Den kulturelle skolesekken skal vere forankra i den generelle delen av læreplanen for grunnskulen og byggje opp under dei pedagogiske målsetjingane i skulen.

Det virker rart at NIFU tilsynelatende ikke griper tak i disse momentene i sin evaluering. Stortingsmeldingen må oppfattes som viktigste premissleverandør for DKS. Meldingen legger klart opp til at kunst og kultur skal utgjøre et ben i utdanningen for grunnskoleelever i Norge, på en slik måte at vi kan snakke om sektoren som en del av det utvidete klasserom.

Vi er uenige i forståelsen av at kultursektoren og skolesektoren har ulike begrunnelser. Gjennom DKS burde kultursektoren i større grad enn noen gang tidligere være i stand til å bli en del av det utvidete klasserommet. Etter vår mening betyr det at tilbud innenfor DKS-systemet fra kulturinstitusjonenes side bør være utviklet i dialog med skolesektoren.

Samtidig skal både skolesektoren og kunst- og kultursektoren faglig og politisk sett kunne gå god for det som skjer, men ut fra svært forskjellige begrunnelser. Kultursektoren har både et kulturpolitisk og et kunstpolitisk prosjekt som tradisjonelt har gått ut på å oppdra et publikum til kunsten, men også bidra til den generelle dannelsen gjennom kunst- og kulturmøter. På den ene siden skal kunst- og kultursektoren etablere gode relasjoner til skolen som arena for kunst- og kulturformidling. På den andre siden har sektoren ivaretagelse av kunst- og

kulturfeltets egenart og autonomi som mål. Skolen på sin side har et samfunnsprosjekt som går ut på sosialisering og kvalifisering til samfunnsdeltagelse.(Ekstraordinært eller selvfølgelig, sammendrag side 1)

Vi tror at forholdet mellom skole og kultursektor er i god utvikling. Kultursektoren har brukt mye ressurser på å oppdatere seg på skolens behov og ønsker.

Metode

Bymuseet i Bergen synes at antall informanter i rapporten (herunder også intervjuede elever) er svært lavt. Fra vårt ståsted ser det også ut til at dette utvalget har en klar slagside mot at skole/utdanning har fått en tydeligere stemme enn kulturaktørene.

Museenes plass i DKS

Evalueringen har ikke i vesentlig grad tatt hensyn til at museene er kulturinstitusjoner, på tross av at det er åpenbart at intensjonen bak stortingsmeldingen var at også eksisterende institusjoner, som museene skulle ha en plass i DKS. Ved gjennomgang av evalueringen ser det ut til at NIFU først og fremst har lagt til grunn et syn som heller mot at kultur=kunst. Etter vår mening har kulturarv fått en altfor liten plass i evalueringen. Dette er formulert på følgende måte i innstillingen:

Den kulturelle skulesekken skal først og fremst syte for at det vert lagt til rette for gode møte mellom den enkelte elev og det profesjonelle kulturlivet lokalt og nasjonalt. Dette kan til dømes skje gjennom konsertar, museumsbesøk, framsyningar og møte med forfattarar, men det kan også skje ved ulike arbeidsmåtar der den profesjonelle kunstnaren møter eleven i eit gjensidig fruktbart samarbeid, som også inkluderer for- og etterarbeid ved skulen.

DKS krever også at museene søker mot en kontinuerlig oppdatering av sine metoder innenfor formidlingen. Selv om *Kunnskapsløftet* ikke er tatt opp i denne innstillingen bør det legges til grunn at museene skal sørge for å holde seg oppdatert på nye og kommende læreplaner i skoleverket. Museene vil dermed være oppdatert på skolens behov, og kunne ha kunnskap om hvordan man kan møte skolene med sine tilbud.

På museumsfeltet er det ei utfordring å heve formidlingskompetansen og kjennskapen til L97. Det er vidare ei utfordring å skape samarbeidsrelasjonar med kulturminnevernet og lokale lag og foreiningar på kulturminneområdet.

Det er åpenbart at det er et uutnyttet potensiale for DKS ved museene. Det synes å være en gjennomgående tendens at møter mellom skole og kultur ved museene i svært liten grad til nå har gått gjennom DKS-systemet.

Vi ønsker lykke til med arbeidet videre!

Vennlig hilsen

Per Øyvind Riise

museumsdirektør

Bymuseet i Bergen

Postboks 4052 Dreggen, N-5835 Bergen | tlf. 5558 8010 | post@bymuseet.no | www.bymuseet.no